

MU OIBREACHADH

AR

SLÀINTE FÉIN.

“Làn-oibrichibh bhur slàinte féin le eagal agus ball-chrith; oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, araon an toil agus an gniomh a reir a dheadh-ghean féin.”

PHIL. ii. 12, 13.

MA tha an leughadair a' cleachdadadh a bhi a feitheamh air aoradh follaiseach, mar a tha dochas gu'm bheil, feumaidh gu'm bheil e eolach air na briathraibh so; agus ma tha e eolach air a' Bhiobull, ni nach 'eil iomadh neach a tha a' feitheamh air aoradh follaiseach an Tighearna, feumaidh gu'm bheil fhios aige gu'm bheil iad a' deanamh suas pàirt do fhocal De, 's e sin, do'n litir a sgriobh an t-Abstol Pòl, fo sheoladh neo-mhearachdach an Spioraid Naoimh, chum nan Criosduidhean a bha ann am Philipi. Feumaidh mar an ceudna gu'm bheil fhios aige gu'n robh na briathra so, agus an litir sin, air an òrduchadh chum teagaisg anns gach duthaich, agus anns gach linn de'n t-saoghal, gu deireadh aimsir. Cha mhòr gu'm bheil earrann de fhocal De a's trice a chluinnear ann an deireadh gach searmoin, agus gach earail. Feumar aideachadh gu'm bheil teagasg-an nam briathar so fior chudthromach. Air an aobhar sin, tha e iomchuidh gu'm biodh luchd-éisdeachd an fhocail,

[*On working out our own salvation.*]

Gaelic 2.

agus luchd-leughaidh leabhairccean diadhaidh, agus gach duine, a' toirt fainear am bheil iad 'g an tuigsinn, an t-eagal a's gu'm bi iad a' gabhail beachd mearachdach air rùn Spioraid Dhé anns na briathraibh so. An lean thu mi, a leughadair, 'n uair a bheir mi oidhrip air a bhi a' comhar-rachadh a mach brigh nam briathar cudthromach so, "Lànoibrichibh bhur slàinte féin le eagal agus ball-chrith," agus a' bhuaidh a's cubhaidh a bhi aca air a' chleachdad.

Chum earrann air bith de 'n Bhiobull, na de leabhar air bith eile, a thuigsinn, tha e feumail a thoirt fainear cò uime —cò ris—agus cò leis, a bha na briathran an toiseach air an cur an céill—agus na suidhichidhean anns an robh araon a' phàirtidh a bha a' labhairt, agus a' mhuinntir ris an robh iad a' labhairt. Le dearmad a dheanamh air na riaghailtean so, tha mòran a' dol air seacharan—tha beachd-an mearachdach gu tric air an cur an céill, agus focal Dé air a thoirt a làthair chum na mearachdan sin a dhaing-neachadh.

Cò ris, ma ta, a bha briathran an abstoil, a tha nis f'ar comhair, air an labhairt an toiseach? Bha iad air am labhairt ris na Philipianaich—cha'n ann ri luchd-àiteachaidh a' bhaile sin gu h-uile, ach ris na "naoimh uile ann an Iosa Criod, a bha ann am Philipi." Bha iad air an sgriobhadh a dh'ionnsuidh na muinntir as leth an robh an t-abstol a' toirt buidheachais do Dhia gach uair a chuimhnicheadh e orra, air son an comh-roinn de 'n t-soisgeul, air dha bhi dearbh-te as an ni so fein, eadhon an ti a thòisich an deadh obair anna gu'n comhlionadh e i gu là Iosa Criod. Bha iad air an labhairt ri Lidia, neach "a dh'fhosgail an Tighearn a cridhe, ionnas gu'n d' thug i aire do na nithibh a labhradh le Pol,"—ri fear-coimhead a phriosain, neach a "rinn gairdeachas-maille r'a theaghlaich uile, a' creidsinn ann an Dia,"—agus ris na naoimh uile ann an Iosa Criod ann

LEADER
D
230 M
1958

am Philipi, maille ris na h-easbuigibh, agus ris na deaconaibh. B' ANN RIU SIN a thubhairt an t-abstol, "Làn oibreachibh bhur slàinte fein le eagal agus ball-chrith," &c. Agus is ann d'an LEITHIDEAN sin a tha barrantas againne, o eisiomplair nan abstol, an earail cheudna a thoirt.

Bha mi cho mionaideach a's so, ann a bhi ag oidhearp-eachadh cliù na muinntir ris an robh na briathra so an toiseach air an labhairt fhaotainn a mach, a chionn gur ann leis a sin, ann an tonhas mor, a tha 'm brigh ri bhi air a thuigsinn. Am bheil an leughadair, ma ta, a' feòraich ciod a's brigh do na briathra so, a reir a' bheachd sin? Chun sin a thuigsinn, bheir mi fainear gu'm bheil am focal *slàinte* a ciallachadh, gu coitchionn, saorsa, agus gu'm bheil a bhrigh shòuraichte; ann an earann air bith, ri bhi air a thuigsinn o nadur an uile, no a' chunnairt, o'm bheil saorsa air a faotairn.

Giod, ma ta, an cionta, no an cunnart, o 'n robh na Criosduidhean a bha am Philipi air an gairm gu bhi ag oibreachadh an slàinte, no an saorsa? Freagairidh mi a' cheisd sin a réir aithris nami ministirean diadhaidh a bha ann o cheann cheud bliadhna.

Cha robh e comasach gu'm b'e *slàinte o chiont a' pheacaидh*. Am bheil thu a' clisgeadh roimh 'n bheachd so? An robh thu a' saoilsinn gu' in b'e sin brigh nam briathran? An robh thu cleachd-te ri bhi 'g an cluinntinn air an cur an ceil anns an t-seadh sin? Agus an robh thu a' strì ri umhlachd a thoirt do 'n carail air an *dòigh sin*? Oh! mo charaid, tha thu 'g ad sgìtheachadh féin le diomhanas. Tha'n oidhírp diomhain—agus ni 's measa na diomhain—tha i ciontach. Feumaidh sinn labhairt gu saor riut, oir tha 'm Biobull a' labhairt gu saor air a' phuing so. Tha Dia gu minic a' cur an ceil anns na Scriobtuirean, "nach bi feòil air bith air a fireanachadh, 'n a thianuis-san

tre oibribh an lagha." Salm cxlii. 2. Rom. iii. 20. Gal. ii. 16. iii. 11. 'N uair a dh' fheòraich na h-Iudhaich de Chriosd, "Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé? Fhreagair Iosa agus thubhaint e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith." Eoin vi. 28, 29. Nach 'eil na briathra so saor agus soilleir gu leoir. Ma bheachdaicheas tu air mar a bha Pol agus Silas air an gnàthachadh ann am Philipi, bheir e chum do chuimhne gu'n d' fheòraich fear-coimhead a' phriosain a' cheisd so dhiubh. "A mhaighstirean, ciod is còir domh a dheanamh chum gu-n tèarnar mi?" B'i an fhreagairt a thug iad da, "Creid anns an Tighearn Iosa Criosd, agus tèarnar thu." Gniomh xvi. 30, 31. B'i so an fhreagairt a bha air a toirt do 'n cheisd so *an sin*, agus cha'n fheudar freagairt air bith eile a thoirt d' a leithid a cheisd *a nis*. Bha iomadh neach a tha ann an staid nàduir, agus air seacharan o Dhia, air an gairm, air an earalachadh, agus misneach air a thoirt dhoibh dol gu obair,—an làmh shearg-te shineadh a mach—gach ni a *b'urrainn* iad a dheanamh, mar a *b'urrainn* iad gach ni a *dh'fheumadh* iad, chum an slàinte fein oibreachadh, a reir a' bheachd neosgriobtuireil sin; agus misneach air a thoirt doibh, aig an àm cheudna, le gealladh gu'n oibrichidh Dia annta araon an toil agus an gniomh, a réir a dheadh-ghean féin. Nach do *chriochnaich* Criosd an obair a ghabh e os laimh? obair na rèite—obair na slàinte? Am bheil feum aige air *cuideachadh uainne?* An d' fhag e ni air bith gu bhi air a CHRIOCHEANACHADH LEINNE? An gabh aon ni a 's urrainn sinne a dheanamh MEASGADH le 'obair ghlòrmhoir-san? Agus am bheil éifeachd na h-oibre a chriochnaich Esan an earbsa ri aon ni a 's urrainn *sinne* a chur rithe? Is eagalach an smuain sin!—Agus gidheadh tha na beachdan so air am filleadh anns na h-oidhirpean mi-naomh'a tha mòran a'

toirt air a bhi 'teagasg, agus a' strì ri an slàinte féin 'oibreachadh o chiont' a' pheacaidh, agus o dhiteadh lagha Dhé.

Ach theagamh gu 'n abair cuid de'n muinntir a tha *mar so air an cleachdad*h, nach 'eil iad ciontach de na beachdan sin, do bhrìgh gu'm bheil fhios aca nach urrainn iad ni sam bith a dheanamh'n an neart féin, ach tha *dòchas* aca, le bhi 'gnàthachadh meadhonan nan gràs gu dichiollach, gu'n toir Dia neart doibh chum an slàinte féin oibreachadh a mach. Tha e feumail a bhi mionaideach ann an labhairt ri an leithidibh so. Nam biodh agam-sa cothrom air còmhradh riù, theirinn riù, Mo chairdean gràdhach, na bithibh 'g 'ur mealladh fein. Cha'n fhaca sibh fathast, gu ceart, ole a pheacaidh, no cho iomlan freagarrach, agus glòrmhor, 's a tha iobairt réite an Tighearna Iosa Criod —agus cho neo-chomasach 's a tha e gu'm biodh ni air bith air a chur rithe leibh-se, no le neach eile. Cha'n'eil sibh a' tuigsinn nàduir ibre an Spioraid Naoimh. Is e 'obair peacaich a thoirt chum an t-Slanuighir, agus an cumail an sin, gabhail do na nithe a 's le Criod agus am feuchainn do'n anam—cha'n e cuideachadh le daoine obair na saorsa a *chriochnachadh*, ach a dhearbhadh dhoibh gu'n robh sin air a dheanamh cheana le Iosa air a' chrann-cheusaidh, ni a tha soilleir leis gu'n deachaidh e chum an Athar; agus an treòrachadh chum an dochas ri maitheanas agus slàinte a chur anns an obair sin A MHAIN—gach earbsa annta féin a thrèigsinn—gun a bhi 'meas gu 'm bheil aca ni 's lugha cionta, no ni 's mò aithreachais, na daoine eile—gun an earbsa a chur ann an ni sam bith a rinn iad, no a tha mhiann orra a dheanamh—a dh'fhuiling iad, no a tha a mhiann orra fhulang—a dh'fhaich iad, no a tha a mhiann orra' fhaireachadh—ann an sùil ris gu'n coisinn na nithe sin doibh fàbhar Dhé air thoiseach air muinntir eile.

'Se obair an Spioraid am peacach irisleachadh, agus an Slanuighear àrdachadh—duine a rusgadh de gach luideig shalaich de fhireatachd féin, agus a sgeadachadh leis an trusgan fireantachd a dh' ullaich Chriosd, anns am bi e air a chur gu *neo-lochdach* an lathair an Ti as ro-airde, le mòr aoibhneas. 'Se so obair an Spioraid ; agus tha e diomhain do neach sam bith sùil a bhi aige ris gu'n dean an Spiorad ni air bith eadar-dhealaichte, no a tha 'n aghaidh nan nithe so, air a shon.

Ach feudaidh e bhi air 'fheòraich, nach 'eil sinn ri bhi a' coimhead mheadhonan nan gràs ann an sùil ri beannachadh ? Tha gu cinnteach, ma's e 'tha air a chiallachadh le meadhonan nan gràs, Focal Dé éisdeachd, a leughadh, agus a chnuasachadh ; agus cha'n e *Focal* Dé a mhain, ach *Firinn* Dé cò aca a tha sinn 'g a cluinntinn ann am briathraibh an Scriobtuir, no ann am briathraibh duine, co aca a chluinneas sinn i as a' chrannaig, no á leabhar, no á còmhradh. 'S e an ni sònraichte a tha firinn Dhe a' cumail a mach eadar-mheadhonaireachd Chriosd ; agus 's e an "toil" agus an "gniomh" a tha air an oibreachadh anns a' muinntir d'am bheil meadhonan nan gràs air am beannachadh, an inntinn a lùbadh gu bhi a' creidsinn agus ag earbsadh ann an Criosd air son slàinte, an lorg nan nithe a riñn agus a dh' fhuiling e ; agus treòraichidh e iad, an déigh sin, gu bhi 'deanamh nan nithe a thoilicheas e, agus a bhios taitneach an sealladh Dhe d' a thrid-san.

Ach feudaidh e bhi air 'fheòraich, Nach còir dhuinn a bhi ag urnuigh gu minig, agus gu dùrrachdach, air son beannachadh Dhé air na meadhonan sin, agus mar sin gu'n deanamaid ar euid *féin*, agus gu'm biodh an tuilleadh aobhair againn dòchas altrum gu'n deanadh Dia a *chuid-sun* de 'n obair ? Mar fhreagairt do'n cheist sin, tha sinn ag ràdh, gur e dleasdanas nan uile dhaoine, ann an *aon* seadh,

a bhi ag urnuigh. Tha'n dluth-dhaimh a tha a' co-sheasamh eadar an Ti a's ro-airde mar an Cruith-fhear, agus iadsan mar a chreutairean—tha an caoimhneas a tha e an còmhnuidh a' nochdadh dhoibh an aghaidh an droch thoillteanais—seadh, agus tha an cionta a' fagail dhaoine fo fhiachaibh sònruichte a bhi ag urnuigh ri Dia; ach feumaidh iad a bhi ag urnuigh *tre chreidimh*, a' creidsinn ann an Dia mar is e Dia na tròcair, agus fear-eisdeachd urnuigh, a' creidsinn ann an Criod, mar an t-slige chum an Athar, an t-aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus duine, agus a' creidsinn anns na geallaidean a tha air an cur sios anns na Scriobtuirean chum misneach a thoirt do dhaoine a bhi ag urnuigh. Ach an uair a tha mi ag ràdh gur e dleasdanas nan uile dhaoine a bhi ag urnuigh air an DOIGH so, tha mi cinnteach nach e dleasdanas duine sam bith a bhi ag urnuigh ann an sùil gu'n dean e, leis a sin, a CHUID FÉIN de obair na slàinte. Cha'n e, mo chairdean, oir cha ghabh obair Chriosd measgadh le ar n-urnuigh, ni's mo na le ar n-oibrabh—cha ghabh i measgadh le ar cràbhadh ni's mo na le ar beusabh. Bhiodh éifeachd na h-oibre so air a milleadh, le bhi air a measgadh le riaghailtean cràbhadh, cho mòr's a bhiodh i air a milleadh le bhi air a measgadh le riaghailtean air bith eile. Bha an luchd-teagaisg Iudhach, a bha a' cur dragha air na ceud eaglaisean, a' strì ris an timchioll-ghearradh a thoirt a steach chum an luchd-leanmhuinn a heanamh coimhlionta, s'e sin, chum a's gu'n oibricheadh iad an slàinte féin air an dòigh so. Agus ciod am beachd a bha aig an abstol Pòl air a' chùis? An do mheas se e mar mhearrachd faoin a bha ag éirigh o dheadh rùn? B' fhad a ghabh sin uaithe. 'S e thuirt e "Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criod. Cha'n'eil tairbhe sam bith ann an Criod dhuibhse a tha air bhur

fireanachadh tre 'n lagh ; thuit sibh o ghràs." Gal. v. 2, 4. Mu thimchioll an luchd-teagaisg so, thuirt e gu sòluimte "Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh ach an soisgeul a shearmon-aich sinne dhuibh, biodh e malluichte. Amhuil mar a thubhairt sinn roimhe, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar ar ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh e malluichte." Gal. i. 8, 9.

Ach nach feum am peacach sgur de 'n pheacadh, agus aingidheachd a thréigsinn le aithreachas—nach feum e an t-olc a chuidteachadh, agus maith a dheanamh fhòghlum, chum a 's gu'm biodh e 'n a chomh-oibriche le Dia ann an obair na slàinte, agus le sin, gu'm feud dòchas a bhi aige ris an tuilleadh gràis, agus fadheòidh, ri slàinte shiorruidh? Mar is e dleasdanas nan uile dhaoine a bhi ag urnuigh, is amhuil is e dleasdanas nan uile dhaoine aithreachas a dheanamh—an aingidheachd a chuidteachadh—sgur de'n olc, agus am maith fhòghlum ; agus SIN gun dàil. Agus is còir gach aidmheil air diadhachd, as eug-mhais nan nithe sin, gu h-iomlan a thréigsinn. Ach cha 'n e dleasdanas *duine air bith* toiseachadh ri e fein a dheanamh ni's fèarr ann an rathad *ullachaidh*, gu teachd chum Chriosd, no gus an obair a choimhlionadh maille ris an iobairt a thug Chriosd suas le a bhàs. Cha 'n e ; "Oir cha d' thàinig Criod a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais." Is ann do na *daoine neo-dhiadhaidh* a tha fireantachd air a cur an céill trid 'ainme-san. Tha an soisgeul air a chur an céill do gach seorsa pheacach—tha e' labhairt riu uile co-ionann mu thiomchioll an staid a thaobh feabhais—mar dhaoine caillte —fein-sgriosta—araon gun neart agus aingidh—agus tha e 'cur an céill dhoibh uile maitheanas gu saor agus gu

h-iomlan, gun cheannach agus gun chosnadh, gun aobhar agus gun eadar-dhealachadh, trid fireantachd iomlain an Tighearna Iosa, neach aig nach robh còmpañach, agus aig nach urrainn comh-oibriche a bhi. Tha glòir agus fior nadur an t-soisgeil a' co-sheasamh anns an iomlanachd neo-chriochnach a tha ann an obair Chriosd, chum fireantachd do na daoine neo-dhiadhaidh. Agus is anns an t-seadh so a tha e ri bhi air a chreidsinn, agus ri earbsadh ann ; seadh, agus uaill a dheanamh ann, araon air an talamh, agus air nèamh—ann an là na h-euslainte, aig uair a' bhàis, agus aig àm eagalach a' bhreitheanais. Le earbsadh ann *gu ceart*, feumar earbsadh ann *gu h-uile* ; 's e earbsadh ann *idir* earbsadh ann mar na *h-uile anns na h-uile*. 'S e na h-uile nithe e, no cha ni air bith e. Cha cheadaich cliu Dhé mar bhreitheamh, agus cliu dhaoine mar chiontaich—mòrachd an t-Slanuighir, agus nàdur an ni fein, gu'm biodh a' chùis air atharrachadh. Agus nach 'eil an obair a chriochnaich Iosa air a' chrann-cheusaidh airidh air gu'n cuireamaid làn mhuinghinn innte ? Am bi eagal oirnn ar n-anaman earbsadh ris an Ti aig am bheil araon nàdur Dia agus nadur duine ann a phearsa dhiòmhair ? neach a tha a mhòrachd neo-chruthaichte, agus nàdur a dhiadhachd a' toirt éifeachd neo-chriochnaich d 'a fhulangais agus d' a bhàs ? Oh, ciod a mhiannaicheadh an t-anam ciontach an suil ri sìth iomlain, agus aoibhneas, agus dòchas, nach 'eil r'a fhaotinn *an so* ? Cha'n 'eil ni air bith tuilleadh feumail chum na beannachdan ro-luachmhor a tha comh-cheangailte ris an obair ghlormhoir so a shealbhachadh ach fianuis Dhé a chreidsinn ; no am briathraibh eile, làn earbsa a chur gu saor agus gu stéidheil, gu h-onorach agus gu buan sheasmhach, anns an obair a chriochnaich Iosa an àite nan ciontach.

Tha dòchas agam gu'm bheil an leughadair a nia

dearbh-te, ciod air bith brìgh a bha aig an earail so a bha air a toirt do na Philipianaich, "Làn-oibrichibh bhur slainte féin," nach b'e gu'n deanadh iad ni air bith a choisneadh dhoibh saorsa o chiont a' pheacaidh. Mar argumaid comh-dhunaidh air a cheann so, tha mi ag radh NACH B'URRAINN GU'M BE SIN a bha 'n t-abstol a' ciallachadh; oir do thaobh cliu na muinntir ris an robh e a' labhairt, bha e 'g am meas cheana an seilbh air a' bheannachd sin—air dha bhi ag amharc orra mar mhuinnitir a chreid ann an Criod, bha e 'g am meas mar air am fireanachadh tre chreidimh, agus leis a sin, a' sealbhachadh sìth ri Dia trid an Tighearn Iosa Criod, agus a' deanamh gairdeachais ann an dòchas glòire Dhé.

Am bheil a' cheist a rìs a' teachd a' t-aire, Ciod e brìgh na h-earail, "Làn-oibrichibh bhur slainte féin?" &c. Air dhomh cheana a bhi ag ainmeachadh cuid do nithe a tha mòran gu mearachdach a' saoilsinn a bhi air an ciallachadh leis an earail so, bithidh mi a nis a' dol air m' aghaidh gu bhi 'leigeadh ris ciod anns am bheil an earail a' co-sheasamh. Agus an so a rìs chuirinn an cuimhne an leughadair, gu'm bheil am focal "slainte" a' ciallachadh caochladh nithean—an so tha e a' ciallachadh, SAORSA.

Ciod e ma ta an ni o'n robh feum aig na Crioduidhean a bha ann am Philipi air an t-saorsa sin, a bha iad air an gairm gu oibreachadh a mach dhoibh fein, le muinghinn gu'n oibrichidh Dia annta araon an toil, agus an gniomh, a réir a dheadh-ghean féin? Bha saorsa o chumhachd a' pheacaidh. Agus anns an t-seadh so, cha robh an staid eadar-dhealaichte o Chriosduidhean eile; air chor as gu'm bheil an earail so a bha air a toirt dhoibh freagarrach, agus iom-chubhaidh, a bhi air a toirt do Chriosduidhean, anns gach linn, agus anns gach ginealach; cha bu' ni air bith

eile a bha ann ach earail chum *naomhachd*, ni a chithear gu minic ann an litrichean nan abstol.

Ma tha thusa a leughadair cleachd-te ri bhi'saoilsinn gu-m bheil an t-slàinte a dh' oibrich Criod a mach a' co-sheas-amh ann an saorsa o chiont' agus o pheanas a mhàin, tha thu fad am mearachd. Buidheachas do Dhia gu'm bheil sin air a ghabhail a steach ann; ach tha 'm beachd a's fars-uinge a's urradh dhuinn a ghabhail air a' teachd fada goirid air meud na beannachd sin. Oh cia mòr na tha air fhillleadh anns na briathraibh "peanas siorruidh"! Oh cia mòr a' bheannachd, *saorsa o 'n fheirg a ta ri teachd!* Cha bhi luach na beannachd sin gu h-uile air fhaicinn gu là a' bhreitheanais, no eadhon an sin; bithidh e gu siorruidh 'g a fhoillseachadh, ach cha bhi e gu h-iomlan air 'fhoillseachadh fad siorruidheachd; agus am feadh a bhith-eas truaighe nan aingidh gun chrioich, bithidh comain, taingealachd, agus breith-buidheachas na muinntir shaorite air am meudachadh. Ach cha'n'eil ann an saorsa o pheanas ach pàirt de 'n t-slàinte a tha iad a' sealbhachadh tre chreidimh; pàirt chudthromach gun teagamh, ach cha 'n e a' phàirt a 's cudthromiche dhith. Bha an t-ath-leasachadh glòrmhor a bha ri bhi air a thoirt air aghaidh air an duine, o a staid chaillte, a reir comhairle nèimh, mun robh an saoghal ann, ag amharc ri modhannan agus deadhbheus. Bha saorsa o olc nàdurra air fhillleadh ann, ach 's e an ni sònruichte a bha aig' anns an amharc an duine 'ath-nuadhachadh o thruaillidheachd a naduir, chum naomhachd, agus gloinead bheus. Cha'n urrainn cainnt a bhi na 's soilleire na briathran an abstoil air a' phuing so "A reir mar a thagh e sinne ann-san (Criod) mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm *bitheamaid naomh*, agus *neocchoireach* 'na lathair-san ann an gràdh." Eph. i. 4. Agus cha robh e comasach gu'm biodh meadhon air a

ghnàthachadh a b'urrainn sonas a phàirteachadh cho saibhir, 's a tha leis an dòigh so air a bhualeachadh orra-san a tha air an saoradh. Cha'n urrainn an leughadair a dhichuimhneachadh an t-aobhar air son an robh *Iosa* air a ghairm de 'n Fhearr shaoraidh—'s e sin do bhrìgh gu 'n saor e a phobull féin *o'm peacaibh*; agus cha'n fheud e bhi aineolach (tha dòchas) air an aobhar air son an d'thug Criod e féin suas mar iobairt, s'e sin, "chum gu'n saoradh e a shluagh féin *o gach aingidheachd*, agus gu'n glanadh e dha fein sluagh sònruichte, *eudhor mu dheadh oibribh.*" Titus ii. 14.

An d'fhairich an leughadair a bheag de'n *eud sin*—a bheag de 'n *t-saorsa sin*—a bheag de 'n *t-slàinte sin*? Ma dh'fhairich, bitidh e, 'nuair a tha e air a chleachdadh gu ceart, ri bròn air son cho gann 's a tha 'fhaireachduinn, agus ri urnuigh, agus ri spàирn, gu lathail, air son gu 'n sealbhaicheadh e tuilleadh dhiubh. Tuigidh esan ciod e "a shlàinte féin a làn-oibreachadh le eagal agus ballchrith;" agus o mhothachadh air 'aingidheachd agus 'anmhuinneachd féin, agus o fhiosrachadh air aireamh, neart, agus sèoltachd, a naimhdean spioradail, tha e ri gàirdeachas, nach 'eil e air a ghairm gu dol chum a chogaidh so air a chostus féin. Tha e a' gabhail misnich air dha fios a bhi aige gur e "Dia a dh'oibriceas ann araon an toil agus an gniomh a réir dheadh-ghean fein;" agus "ma tha Dia leis, co dh'fheudas a bhi 'n a aghaidh?"

Ach am bheil thusa a leughadair, ag radh riut féin, ma gheibh thu do neamh fadheòidh, gu'm bi thu *an sin* gu h-iomlan saor o 'n *pheacadh*, agus gur leoир leat-sa sin. Am bheil dòchas agad mar sin gu'n criochnaich a' chùis gu maith? Oh, a charaid, tha thu ann an staid chunnart-aich! B'fhèarr dhuit an dòchas sin a bhi uait. Cha'n e an dòchas ceart e. Is e a tha ann dòchas meallta. Sgrios-

aidh e thu. “Gach neach aig am bheil an dòchas” a tha taitneach do Dhia—dòchas ann an Criod—“glanaidh se e fein, mar a ta esan glan.” Tha iarrtas ceangailte ri dòchas. Tha iarrtas agad-sa air saorsa o pheanas—tha sin nàdurra dhuit. Tha iarrtas agad air sonas—tha sin aig gach duine. Tha thu ag radh gu’m bheil iarrtas agad air nèamh—ciod an seòrsa néimh? an e an neamh anns am bheil an sonas uile spioradail, agus an t-seirbheis uile coisrigte. Am freagradh a leithid sin a nèamh do d’ staid a NIS? Na bi’ g ad mhealladh féin—mar a freagradh, cha ’n eil thu fathast air an rathad do nèamh. Tha rathad mòr gu nèamh, ach “goirear slighe na naomhachd dheth; cha siubhail neach neò-ghlan troimhe: ach bitidh e air son na muinntir shaorta.” Agus ’n uair a tha iad a gluasad a réir an cliu, tha iad a’ cur dhiubh an t-seann duine maille r’ a ghniomharaibh—ag àicheadh gach mi-dhiadhachd agus ana-miann saoghalta—a’ claoidh am buill a ta air an talamh—a’ ceusadh na feola maille r’ a h-an-tograibh agus a h-anamiannaibh—a’ trom-bhualadh an cuirp agus’g a chur fo smachd—a’ cur umpa an duine nuaidh—a’ ruith na réise a tha air a cur romhpa—a’ gleachd, cha’n ann a mhàin ri ful agus feoil, ach ri uachdar anachdaibh, agus ri cumhachdaibh, ’s e sin ri aingidheachd spioradail—a’ cur deadh chath’ a’ chreidimh, dh’fheuchainn am feud iad air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh; agus fad na h-làine, a’ di-chuimhneachadh nan nithe a tha air an cùl, agus ’g an sineadh fein chum nan nithe a ta romhpa, tha iad a’ dian-ruith dh’ionnsuidh (ri taobh) a’ chomhara, chum àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Criod. B’e so an obair a dh’ ionnsuidh an robh an t-abstol a’ gairm nam Philipianach; air dha fein eisiomplair mhaiseach a chur romhpa, bha e a’ gairm orra-san a chum a leantuinn; ag ràdh, “Uime sin a mheud dhinne ’s a tha diongmhalta, biodh an

inntinn so againn." Agus a ris, "A bhràithre, bithibh-se le cheile 'n 'ur luchd-leanmhuinn ormsa." Phil iii. 15, 17.

Tha e feumail a thoirt fainear am *modh* air am bheil an dleasdanais so ri bhi air a chur an gniomh, s'e sin, le eagal agus ball-chrith. Ann an riaghaitt creidimh cuid do luchd-aidmheil is ann a tha eagal agus ball-chrith, an àite a bhi air earalachadh, mar a tha e 's an earrainn so leis an Spiorad naomh, air a chumail gu léir as an t-sealladh—cha'n fhiu leo ni air bith ach gàirdeachas agus muinghinn. Air an làimh eile, tha cuid do luchd-aidmheil ann a tha o irisleachd f'halla—o bheachdan mearachdach air cho saor agus cho freagarrach 's a tha 'n soisgeul, a ghnàth air an cràdh le eagal agus amharusan, agus tha iad a' meas nach 'eil ach an-dànadas do neach air bith a nis a bhi 'deanamh gairdeachais ann an dòchas glòire Dhé. B'f hur-asd' a leigeadh ris mar a tha iad araon am mearachd, nam biodh cothrom air sin a dheanamh; ach is e mo ghnothuch an dràsda an leughadair 'earalachadh, ma tha e air a shaoradh o *chiont'* a' pheacaidh trid creidimh ann an Criosd, gu bhi ag oibreachadh a shlàinte o *chumhachd* a' pheacaidh, le cagal agus ball-chrith. Biodh eagal air gu'm faigh Satan, àrd nàmhaid 'anama, buaidh thairis air. Tha e ann an tir an nàmhaid, air an aobhar sin, tha gach faicill agus gach dicheall feumail a ghnàthachadh air eagal a's gu'm bi e air a ribeadh gun f'hiös da, agus air a cheannsachadh. Thugadh e fainear na bòcain a tha air a làimh dheis agus chli, a' leigeadh ris nan creagan corrach leis an do thuit muinntir eile. Thugadh e fainear euirp reubta mòrain de'n luchd-turuis a dh' imich roimhe, ach a' chailleadh tre mhi-churam, an-danadas, no féin-earbsa. Gu fior, tha am blàr, ré na slighe trid an fhàsaich chum a Chanaain nèamhaidh, air a chòmhach le cnàmhan gealaichte na muinntir nach b'urrainn dol a steach air son am mi-chreid-

imh. Agus nacn bu chòir *dha so* a threbrachadh gu faitcheas a bhi air, an t-eagal, air do ghealladh dol a steach do shuaimhneas a bhi air a thoirt dha, gu'n tig e a dhéidhlàimh air, trid mi-chreideimh, no eas-umhlachd. Ach mar a tha naimhdean am *muigh*, is amhuil a tha naimhdean a *stigh*, agus ma tha iadsan a tha am muigh lionmhor agus mealltach, tha iadsan a tha a stigh cuilbheartach agus làdir. Am bheil thusa, a leughadair, a' saoilsinn nach 'eil cunnart dhuit?—nach eil aobhar agad aon chuid eagal no ball-chrith a bhi ort ann an oibreachadh a mach do shlàinte *féin*? Ciod e! am bheil earail an abstoil gun bhrigh? Am bheil i neo-fheumail no mi-fhreagarrach do Chriosduidh air bith a nis? Am bheil thusa de sheorsa Chriosduidhean a tha cho fad air thoiseach air a' mhuinntir a bha ann am Philipi, mu'n d'thubhairt an t-abstol gu'n robh e dearbhta an Ti a thòisich an deadh obair anna, gu'n coimh-lionadh e i gu là Iosa Criosd, agus nach 'eil feum *agad-sa* air an earail a bha feumail *dhoibh-san*? Bu chòir do 'n smuain so féin do dhùsgadh as an tèaruinteachd f'halla anns am bheil thu air tuiteam, ni, mur dean gras a bhacadh, a bheir sgrios ort.

Ach neo-chriochnach cud-thromach agus mar a tha an obair so—lionmhor agus mar a tha na nithe a tha 'g a grabadh—cumhachdach agus mar a tha naimhdean a' Chriosduidh—tha tuilleadh air a thaobh na tha 'n a aghaidh. 'S e Dia a dh' oibricheas ann an toil agus an *gniomh*. Ann an ath-ghineamhruinn tha beachdan, baraillean, agus iarrtais ùra, air am buileachadh le Dia, air an duine, agus mar sin tha' n *toil* air a riaghlaadh; an cumhachd inntinn leis am bheil sinn comasach air nithe a ròghnachadh, agus a dhiultadh leis am bheil sinn air ar brosnachadh gu *gniomh*—agus leis am bheil ar *gniomharan*, ann an tomhas mòr, air an sònruachadh. B' f' horasda

mòran a labhairt mu na nithe so ; ach bithidh mi 'g am thoileachadh féin le bhi a' toirt fainear ann an comhdhunadh, gu coitchionn, gu'm bheil an *Spiorad Naomh* air a bhualeachadh gu gràsmhor orra-san uile a tha 'n an cloinn do Dhia trid creidimh—tha e 'n a chòmhnuidh annta, a' toirt neirt, misnich, agus comhf hurtachd dhoibh, agus 'g an naomhachadh. Tha teann sparradh air a thoirt doibh gun iad a “chur doilgheis air Spiorad Naomh Dhé, leis an do chuireadh seula orra gu là na saorsa ;” ach iad a ghluasad 's an Spiorad, iad a bhi beò 's an Spiorad. “Oir, ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feola,” ars' n t-abstol ris na bràithrean a bha 's an Ròimh, “gheibh sibh bàs ; ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gniomhara na colla, bithidh sibh beò.”

LONDON: THE RELIGIOUS TRACT SOCIETY,
56 PATERNOSTER ROW, 65 ST. PAUL'S CHURCHYARD, 164 PICCADILLY.
MANCHESTER: CORPORATION STREET. BRIGHTON: WESTERN ROAD.
[Price 4s. per 100.]